/Всички сж закълнати/

/Никола навелъ глава въ края скритомъ погледва къмъ майстора Манола/

Д.Ф. /Проклина/

О нека гръмъ на глави да падне
Щомъ между насъ - единъ се ненейде
Лицето ни отъ срамъ да измие.

Мълчание.

Д.Ф. /Повтаря сжщата клетва/

/Никой не прави готовность/

Д.Ф. /Трети и последенъ пжть започва/

А нека гръмъ!

Майсторъ Манолъ се изтжпва и предъ дѣдо Филипъ

М.Манолъ /Като дава знакъ съ ржка/

Постой за мигъ!... Азъ първо майсторъ съмъ
Тукъ съмъ роденъ. Зашо тукъ да не умра!
За моя мостъ. Щомъ нѣма другъ по-младъ.
По смѣлъ отъ менъ - тогава азъ ще бжда.
Единъ животъ какво е предъ онуй,
Щой благодатъ е цѣлий този край?
Чуй хора, мой братя и сестри:
Съ лъжа се нищо не постига
Недейте салъ едничкото забравя
Завистьта въ себе да умориме.
Азъ съмъ съгласенъ: отъ душа давамъ
Моятъ сѣнка нека се вгради
Въ моя скжпъ мостъ, за да пребжде
И единъ заветъ предъ вази правя
Предъ общо благо въ пусти
Гори незнайни да се пробуди.

Всички сж изненадани. Никола първи се затича да му снеме сѣнката.

Цвѣта щомъ вижда какво става едвамъ се опомня. Изпищява и пада въ несвѣсть.